

Medlem for Saksjøbing næste Gang atter er vred paa mig.

Det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen) advarede mig imod at opgive for store Indtægter paa Toldloven, thi jeg vilde sikkert faa Brug for Pengene. Ja, jeg plejer at være den, der fører Ordet for, at man skal være forsigtig i Finanssager. Jeg synes egentlig, at jeg i min Administration ikke hidtil har vist Tilbøjelighed til at lade Fiolen sørge. Det ærede Medlem sagde, at i de Opgørelser, jeg tidligere var kommen med over de Udgifter, man kunde vente sig, havde jeg ikke faaet alt med, f. Eks. havde jeg ikke medregnet den Udgift paa omtrent $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., der vilde blive Følgen af en ny Tilbygning til Rigshospitalet. Nej, det har jeg ganske vist ikke. Man kan ikke forudse alt, og jeg indrømmer, at da jeg sidst havde Ordet her i dette Ting om den finansielle Balance, anede jeg ikke, at denne Udgift vilde komme. Saaledes vil det altid gaa. Der vil i Aarenes Løb komme Udgifter, som man ikke kan forudse. Men dertil har man den regelmæssige Stigning i Statsindtægterne, og jeg tror, den ikke vil udeblive, heller ikke, naar vi faa den ny Toldlov. Dette er, hvad jeg har at sige med Hensyn til selve Toldloven.

Saa, har jeg endnu et Par Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem for Saksjøbing. De vedrøre egentlig ikke selve Toldloven. Jeg hørte ganske vist det ærede Medlems Udtalelser om Toldloven med en vis Interesse, thi det interesserede mig at faa at vide, om det ærede Medlem havde skiftet Standpunkt med Hensyn til Toldloven, siden vi sidst havde den for her i denne Sal. Naar jeg havde Grund til at opkaste det Spørgsmaal, var det, fordi det ærede Medlems Meningsfælle i Landstinget gentagne Gange har udtalt Ting, der maa lyde lidt mærkværdigt, naar de skulle stemmes sammen med, hvad det ærede Medlem for Saksjøbing (Rørdam) sagde her i Dag, og med det Program, som i det hele var det ærede Medlems Program i Toldsagen, da vi forhandlede henede. Det ærede Medlem for Saksjøbing vil saaledes have lagt Mærke til, at den ærede 7de Landstingsmand for 1ste Kreds (Brandes), der ikke blot er et menigt Medlem af hans Parti, men, saa vidt mig bekendt, endog er Hovedbestyrelsesmedlem i det radikale Landsforbund, i Landstinget gentagne Gange har udtalt en Tvivl, om man ikke var gaaet for langt ned med Hensyn til Toldsatser, og han har understreget og henvist til de Andragender fra Arbejdere,

som vare indkomne der, og spurgt, om jeg ikke var gaaet for let hen over disse Andragender, hvilke alle gaa ud paa at faa forøget Beskyttelse. Han har særlig lagt Vægten paa Andragenderne fra Handskemagerne og fra Syerskerne, og han vilde for sit Vedkommende fralægge sig ethvert Ansvar, hvis han gik med til mine Forslag i saa Henseende, thi han var ikke i Stand til at afgøre, om man ikke var gaaet for vidt. Det ærede Medlem erindrer maaske, at det vakte en Del Opmærksomhed oppe i Landstinget, og at en af Højres mest kendte Beskyttelsesmænd, Landstingsmanden fra Randers (Stilling) rejste sig og sagde, at det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds Tale havde været et Lyspunkt under Toldlovbehandlingen i Landstinget, og det ærede Medlem har maaske lagt Mærke til, at Højres ivrigste Organ her i Landet, „Jyllandsposten“, skrev i en politisk Artikel nogle Dage efter, at bedre Højretale end den, Dr. Brandes holdt i Torsdags, har man ikke længe hørt. Jeg siger, at efter at dette var hændt mig under mit Arbejde for Toldloven oppe i det andet Ting, var jeg noget interesseret i at høre, om det ærede Medlem, der staar i Parti med den ærede 7de Landstingsmand for 1ste Kreds, havde skiftet Anskuelse, siden jeg sidst var her. Men jeg fik jo det Indtryk, at han staar paa det ultra-radikale Standpunkt endnu, og jeg venter ogsaa at træffe ham der, naar endelig en Gang et Resultat foreligger.

Det, som jeg særlig vilde gøre nogle Bemærkninger til overfor det ærede Medlem for Saksjøbing, var hans Bemærkninger om vort Forhold til Udlandet. Jeg vilde tro, at hvis man havde til Hensigt at gavne vort Land, gjorde man bedst i ikke at drage dette Emne for stærkt frem, idet man jo ved, at der føres Forhandlinger med de paagældende Lande. Det plejer at være saaledes overfor enhver Regering, at saa længe saadanne Forhandlinger føres, diskuteres der ikke om selve den Ting. Man venter med at diskutere, indtil Afgørelsen foreligger. Jeg har tidligere meddelt, at der føres Forhandlinger med Tyskland om en Handelstraktat, og jeg meddelte i Gaar, at der føres Forhandlinger med Frankrig angaaende de med dette Land opstaaede Uoverensstemmelser, og det forekommer mig saa temmelig selvlindlysende, at det ærede Medlem derfor burde vente med at udtale sig, indtil Resultatet af disse Forhandlinger foreligger.

Men det vil det ærede Medlem for